

Stk. 2. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges virksomheden som sådan bødeansvar.

§ 15. Statens forpligtigelse til pasning og vedligeholdelse af Ribe kammersluse tillige med statens rettigheder i forbindelse hermed

overtages af Ribe kommune fra tidspunktet for færdiggørelsen af sluseanlæggets ombygning.

Stk. 2. Staten betaler herfor til Ribe kommune et beløb på 1.500.000 kr.

Stk. 3. Sluseanlægget undergives samme tilsynsbestemmelse som det øvrige digeanlæg.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Den 16. og 17. februar 1962 rammes den tyske og sydvestjyske nordsødkyst af en voldsom stormflod. I Vesttyskland forårsagede stormfloden meget betydelige skader og tab af menneskeliv. I Danmark var skaderne moderate. Stormfloden efterlod det indtryk, at en lidt ændret vindretning ville have kunnet bringe det sydvestjyske marskområde i fare.

På denne baggrund blev der den 19. oktober 1964 nedsat et udvalg for at undersøge, om de trufne foranstaltninger til at imødegå en stormflod i de daværende Tønder og Ribe amter kunne anses for tilstrækkelige (stormflodsudvalget). Udvalget har i januar 1975 afgivet betænkning.

Udvalgets indstilling kan kort sammenfattes således:

1. Der må for Ribe og Tønder byer tilstræbes et sikkerhedsniveau svarende til en middeltidsafstand på ikke under 200 år. Ved begrebet middeltidsafstand forstår man den beregnede, gennemsnitlige tidsafstand mellem stormfloder, der medfører vandstandshøjder, som er kritiske for digerne.

Dette fører til, at digebeskyttelsen for Tønder marsk og Ribe marsk bør forbedres betydeligt.

2. Under hensyn til, at der i de øvrige marskområder er tale om en minimal risiko for menneskeliv og beskyttelse af væsentligt lavere værdier, foreslås der ikke yderligere digeforstærkninger.

3. Der bør langs hovedparten af digerne fra Tjæreborg til grænsen samt på Mandø og Rømø på digernes inderside anlægges veje med befæstelse i 3 m's bredde, såkaldte bæremeje. Herved muliggøres det, at man i givne situationer kan nå frem til steder på digerne, som det er særligt vigtigt at nå.

4. Herudover indstilles det, at der opretholdes et varslingsystem og en beredskabstjeneste. Disse foranstaltninger er stort set sat i værk.

Ministeriet kan i det hele tiltræde udvalgets principielle indstilling således, som den netop er sammenfattet.

Det hovedspørgsmål, der herefter melder sig, er, hvorledes den forøgede digebeskyttelse for Tønder marsk og Ribe marsk bør tilvejebringes. I denne henseende er udvalgsindstillingen ikke éntydig.

Med hensyn til beskyttelsen af *Tønder marsk* peger udvalget på to løsninger, der begge må betragtes som teknisk og – med det tilstræbte sikkerhedsniveau – sikkerhedsmæssigt bedømt forsvarlige løsninger. Disse er:

- a) En forstærkning af Højer dige og Emmerlev dige.
- b) Anlæg af et nyt fremskudt dige fra Emmerlev Klev til den dansk-vesttyske grænse.

Det første forslag kan begrænses således, at Emmerlev dige ikke forstærkes, medens en forhøjelse af det tværgående Snurom dige foretages i stedet for. En forøget beskyttelse af Emmerlev marsk og dermed af Højer bys udviklingsområde opnås i så fald ikke.

Med hensyn til beskyttelsen af *Ribe marsk* omtaler udvalgsbetænkningen ligeledes to løsninger, der hver for sig må betragtes som teknisk og sikkerhedsmæssigt forsvarlige, nemlig:

- a) Forstærkning af det eksisterende havdige fra Vester Vedsted til Store Darum
- b) Anlæg af et tilbagetrukket dige inde i Ribe marsk.

Ved denne sidste løsning får Ribe by en forsvarlig sikkerhed, men befolkningen i den arealmæssigt største del af Ribe marsk vil blive lidt ringere stillet end under de eksisterende forhold.

De forskellige forslag medfører skønsmæssigt udgifter af følgende størrelsesorden (prisniveau april 1975), når sikkerhedsniveauet fikseres til en middeltidsafstand på 200 år: